

عنوان مقاله:

بررسی نقش همبستگی در کنترل اجتماعی با توجه به مدل بومی اسلامی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی یافته های پژوهشی در حقوق و علوم قضایی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

سمیرا تاج خراسانی - دکتری حقوق جزا و جرم شناسی، گروه حقوق، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

خلاصه مقاله:

تاریخ زندگی بشر گواهی می دهد که انسان همواره به صورت دسته جمعی و گروهی روزگار گذرانیده و حیات جمعی را بر زندگی فردی ترجیح داده است. همگان براین باور اتفاق نظر دارند که همبستگی از ضرورت های اجتماع و امری حیاتی برای جامعه است و بدون آن، هیچ جمع و گروهی توان استحکام و استمرار ندارد. همبستگی اجتماعی، از مفاهیمی است که در ع لوم اجتماعی کاربرد بسیاری دارد. وحدت، وفاق و وفاداری که ناشی از علائق، احساسات و همدلی های مشترک است، از لوازم همبستگی اجتماعی است. همبستگی اجتماعی به معنای احساس مسئولیت متقابل بین چند نفر یا چند گروه است که آگاهی و اراده داشته باشند. اندیشمندان علوم اجتماعی همبستگی اجتماعی را بر مبنای روابطی اجتماعی توصیف می کنند که در آنها احساس تعلق گروهی و منافع مشترک نقش عمده را ایفا می کنند. همبستگی اجتماعی از نظر این اندیشمندان زمانی شکل می یابد که اشتراک منافع، اشتراک در ارزش ها و اشتراک در مفاهیم ایجاد شود. در نتیجه می توان از نوعی «توافق جمعی، مجموعه ای از اصول و قواعد اجتماعی و تعامل میان افراد» سخن راند که آنها را بایکدیگر همبسته می سازد. حال، به دلیل اینکه یکی از مولفه های بومی کردن نظریه کنترل اجتماعی، «همبستگی اجتماعی» می باشد و هیرشی نیز معتقد است، اعتقاد به باورها و ارزش ها عامل تحقق «همبستگی اجتماعی» است، در نتیجه تحقق «همبستگی اجتماعی» در جامعه عامل کاهش انحراف و کج روی می باشد و از آنجایی که بسیاری از باورها و ارزش های سرزمین ایران نیز از دین اسلام نشئت می گیرد به بررسی نقش همبستگی در کنترل اجتماعی با توجه به مدل بومی اسلامی می پردازیم.

کلمات کلیدی:

همبستگی اجتماعی، کنترل اجتماعی، مدل بومی، اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1665191>

